

ב ד ל ת י י מ ס ג ו ר ו ת

המבקשת:

מדינת ישראל

באמצעות פרקליטות מחוז מרכז (פלילי)

מררחוב הנריטה סולד 1, תל אביב - יפו

טלפון: 073-3924444; פקס: 03-6959567

דוא"ל: DA-Central-Criminal@justice.gov.il

- נגד -

המשיב:

יונתן אוריך

ת.ז. 302945974 יליד 1989

מררחוב הנביאים 15, תל אביב

בקשה לקביעת תנאים מגבילים עד תום ההליכים המשפטיים

בית המשפט הנכבד מתבקש בזאת לעשות שימוש בסמכותו בהתאם לסעיפים 21(א) ו-48 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה – מעצרים), התשנ"ו-1996 (להלן: "חוק המעצרים") ולהורות על קביעת תנאי שחרור בערובה למשיב וזאת עד לתום ההליכים המשפטיים נגדו כמפורט להלן:

- א. הרחקה מלאה ממשרד ראש הממשלה וכן הרחקה מכל מתקן ביטחוני או מקום בו עשויות להיות מוחזקות ידיעות סודיות כהגדרתן בסעיף 113(ד)(1) לחוק העונשין, התשל"ז – 1977 (להלן: "חוק העונשין").
- ב. איסור יצירת קשר כלשהו, ישיר או עקיף, עם מי מהמעורבים בפרשה, לרבות עדים וחשודים.
- ג. איסור יציאה מהארץ והפקדת דרכון.
- ד. קביעת ערבויות כספיות הולמות להבטחת תנאי השחרור והבטחת התייצבותו של המשיב למשפט, הכוללות הפקדה כספית, ערבות עצמית וערבויות צד ג'.

אלה נימוקי הבקשה:

כללי

1. לבית המשפט הנכבד הוגש במסגרת ת.פ. 54284-11-24 כתב אישום מתוקן המייחס למשיב ביצוע עבירות ביטחוניות חמורות של **מסירת ידיעה סודית בכוונה לפגוע בביטחון המדינה** – עבירה לפי סעיף 113(ב) לחוק העונשין, תשל"ז – 1977; **מסירת ידיעה סודית (ריבוי עבירות)** –

עבירה לפי סעיף 113א לחוק העונשין; **החזקת ידיעה סודית** - עבירה לפי סעיף 113(ג) לחוק העונשין והשמדת ראיה – עבירה לפי סעיף 242 לחוק העונשין.

2. כמפורט בכתב האישום המתוקן, החל מחודש אוקטובר 2023 ועל רקע פרוץ מלחמת "חרבות ברזל", גויס אהרן רוזנפלד (להלן: "נאשם 1") לשירות מילואים פעיל במחלקת בטחון מידע בצה"ל (להלן: "מחב"מ"). במסגרת שירותו היה אמון על ***** המשתייכות למודיעין הצבאי של ארגון הטרור חמאס (להלן: "מוד"צ חמאס"). במסגרת תפקידו זה היה נאשם 1 חשוף למידע סודי ורגיש ובכלל זאת לידע מודיעיני רבות המתקבלות ממקורות מודיעיניים ואשר אגורות במערכת מודיעין צבאית (להלן: "מערכת המודיעין הצבאית"), הכל תוך מודעות מלאה של נאשם 1 בדבר חובתו לשמור בסוד.

במועדים הרלוונטיים לכתב האישום, הועסק אליעזר פלדשטיין (להלן: "נאשם 2") כיועץ תקשורת ואסטרטגיה במספר תפקידים שונים בתחום הדוברות עבור משרדי הממשלה. עובר לחודש אפריל 2024, ביקש נאשם 2 לשמש בתפקיד דובר לשכת ראש הממשלה בעניינים ביטחוניים-מדיניים. היות שמדובר בתפקיד מסווג, נדרש נאשם 2 לבצע הליך התאמה ביטחונית לרמת סיווג 2, סודי ביותר. בתום ההליך, נקבעה לו "אי התאמה ביטחונית".

המשיב שימש בפועל, בתקופה הרלוונטית לכתב-האישום ובשנים שקדמו לכך, כיועץ תקשורת אישי לראש הממשלה, וככזה עבד בכפיפות ישירה אליו.

מחודש יוני 2024 ועד למועד מעצרו ביום 27.10.2024, התקיים בין נאשם 1 ונאשם 2 קשר ישיר ושוטף שמטרתו ליצור ערוץ להעברת מידע מודיעיני מסווג, מחוץ למערכת הצבאית כדי לעקוף את נוהל העברת המסמכים לדרג המדיני. זאת, חרף מודעותם של נאשמים 1 ו-2 לסודיות המסמכים והחובה לשמור בסוד ועל אף העובדה שנאשם 2 אינו מורשה לקבלם.

נוסף על כך, נאשם 2 פעל כדי להוציא מידע מסווג בדרגות סודיות גבוהות ביותר, תוך שהוא נוטל סיכון ממשי לפגיעה באינטרסים ביטחוניים חיוניים. המשיב, אשר קיבל את המידע מנאשם 2, בידעו שמדובר במידע מסווג, עשה בו שימוש, בצוותא עם נאשם 2, לטובת השפעה על השיח התקשורתי כיועץ תקשורת במשרד ראש הממשלה.

במסגרת תפקידם, נאשם 2 והמשיב היו בקשר שוטף ותדיר במטרה לקדם פרסום תכנים באמצעי התקשורת השונים אשר יש בהם כדי לקדם אינטרסים אישיים ותקשורתיים של ראש הממשלה. עוד במסגרת תפקידם, ביקרו נאשם 2 והמשיב באופן תדיר במחנה רבין שבתל אביב ואף שהו רבות במשרד ראש הממשלה (להלן: "בסיס הקריה").

בהמשך לאמור, פעלו המשיב ונאשם 2 לפרסום אחת הידיעות בעיתון הגרמני ה-Bild (בילד), בידעם כי מדובר בידיעה סודית וחרף מודעותם לכך שהצנזור הצבאי לא התיר את פרסומה בישראל. בנוסף, העביר נאשם 2, בתיאום מראש ועל דעת המשיב ידיעות שקיבל מנאשם 1 לגורמים נוספים, בלתי מורשים.

מעשיו של המשיב, אותם ביצע בצוותא עם הנאשם 2, הביאו לגילוי דבר קיומו של אמצעי מודיעיני סודי, יכולותיו ואופני השימוש בו. חשיפת הידיעה הסודית ברבים, יכולה לגרום נזק של ממש לאינטרסים ביטחוניים של מדינת ישראל בעיקר בתחום איסוף המודיעין וחשיפת

מקורות מודיעיניים, באמצעותם מצילים חיי אדם שכן יש בה לגלות משימות, יכולות, דרכי פעולה ואמצעים מסווגים בהם עושה קהילת המודיעין שימוש בזירות השונות.

עוד יצוין כי יום למחרת מעצרים של נאשמים 1 ו-2 בגין העבירות המיוחסות להם בכתב-האישום, החליף המשיב את מכשיר הטלפון הנייד שלו ונמנע במכוון מהעברת התכתובות שהיו אגורות בטלפון הנייד הקודם, וזאת במטרה למנוע את השימוע בו כראיה.

ראיות לכאורה

3. בידי המבקשת ראיות לכאורה טובות להוכחת העבירות המיוחסות למשיב, כמפורט להלן:

א. הודאה מפורטת של הנאשמים 1 ו-2 בעובדות המיוחסות להם בכתב האישום - הודאה זו נמסרה הן בפני חוקרים מטעם שירות הביטחון הכללי והן, פעם נוספת, בפני חוקרים מטעמה של משטרת ישראל. הודאות הנאשמים 1 ו-2 קוהרנטיות ועשירות בפרטים בנוגע לנסיבות ואופן ביצוע העבירות המיוחסות להם.

הנאשם 2 טען כי חרף העובדה שנאמר לו שהחומר שמועבר לחזקתו הינו חומר מודיעיני מסווג, פעל לפרסומו, בצוותא עם המשיב, משום שסבר כי תוכנו איננו סודי וזאת על רקע פרסום קודם אליו נחשף בתקשורת.

הנאשם 1 טען כי ביצע את העבירות מתוך כוונה שהידיעות הסודיות אותן העביר, שלא כדין, יועברו לעיונו של ראש הממשלה וכי סבר שנאשם 2 מורשה לקבלן לצורך האמור.

ב. גרסתו של הנאשם 2 ביחס לחלקו של המשיב – נאשם 2 סיפר בחקירותיו שעדכן את המשיב עם קבלת המסמכים הסודיים מהמקור, ובהמשך פעל בתיאום מראש ועל דעת המשיב כדי לעשות בהם שימוש תקשורתי. הנאשם 2 עדכן את המשיב בדבר פסילת הצנזורה של הידיעה הסודית (כפי שנודע למשיב 2 בעל פה ובכתב מהעיתונאי רביב גולן) והשניים פנו לישראל איינהורן (להלן: "איינהורן") לטובת פרסומה בעיתון הגרמני "הבילד". עוד מסר נאשם 2 כי לאחר שפורסם חלק מתוכן הידיעה בבילד, וכדי להפריך ספקות שעלו מצד גורמי תקשורת שונים, הן בישראל והן בעיתון ה"בילד", בדבר אמיתות המידע, הוא העביר, בצוותא עם המשיב, את הידיעה הסודית לאנשי תקשורת בישראל במטרה שיפרסמו אותה בארץ וכן העבירה לאיינהורן על מנת לשכנע את עיתון ה"בילד" בדבר אותנטיות הידיעה. איינהורן לקח חלק בביצוע העבירות המיוחסות לנאשמים בכתב אישום זה. הלה שוהה בחו"ל, סירב להתייצב לחקירה בישראל והוא בבחינת עבריין נמלט.

ג. תוצרי חדירות לטלפונים ניידים שנתפסו במסגרת הפרשה :

(1) תוצרים אלה, אשר הינם בהיקף נרחב ומשמעותי והופקו מתכתובות שונות שנערכו בזמן אמת בין מעורבים שונים שנחקרו במסגרת הפרשה (להלן: "תוצרי החדירות"), מאמתות את הודאות הנאשמים 1 ו-2 במיוחס להם ומחזקות ממשית את גרסתו של הנאשם 2 לפיה פעל בתיאום מראש עם המשיב ועל דעתו. התכתובות משרטטות תמונה עובדתית ברורה באשר לאופן השתלשלות העניינים, המפורטת בכתב האישום המתוקן, באשר ליחסי העבודה בין המשיב לנאשם 2 ואינטנסיביות הקשר ביניהם, מעמדו של המשיב ביחס לנאשם 2, האינטרסים המשותפים ואופן התנהלותם.

- (2) תוצרי החדירות שוללים את טענת המשיב לפיו לא היה מודע לכך שנאשם 2 יש מקור באמ"ן שמבקש להעביר לו מידע מודיעיני מסווג במטרה להעבירו לגורמים אחרים.
- (3) תוצרי החדירות אף שוללים את טענת המשיב לפיה מעולם לא קיבל לידיו את הידיעה הסודית שתוכנה פורסם ב"בילד", ולא היה מודע לסודיותה ולכך שהצנזור פסל את פרסומה בארץ.
- (4) תוצרי החדירות שוללים את גרסת המשיב כי מעולם לא שוחח עם הנאשם 2 על אודות הידיעות הסודיות שקיבל לידיו מידי נאשם 1 ועל הכוונה לעשות בהן שימוש תקשורתי.
- (5) תוצרי החדירות מעידות על מודעות המשיב לכך שנאשם 2 השיג לידיו ידיעה סודית נוספת, הצעת נאשם 2 למשיב שהידיעה הסודית הנוספת תפורסם אף היא ב"בילד", והצעתו של המשיב לנאשם 2 להעביר את הידיעה הסודית הנוספת ישירות לאיינהורן לשם פרסומה.

ד. **עדויות מטעם נציגי הצנזורה הצבאית** מהן עולה כי הידיעה הסודית שפורסמה בבילד נפטלה לפרסום על-ידי הצנזורה. זאת מכיוון שבבחינת הידיעה הסודית הוברר שמקורה במקור מודיעיני רגיש וכי יש בפרסומה כדי לחשוף אותו. עוד עולה כי הידיעה הסודית שפורסמה בבילד הועברה לעיתונאית שירית אביטן-כהן, והיא ביקשה לפרסמה בתצורתה המקורית אולם בקשתה נדחתה בשל פוטנציאל הפגיעה בביטחון המדינה.

ה. **עדויות שנגבתה מהעיתונאי רביב גולן** ממנה עולה כי מיד לאחר קבלת עמדת הצנזורה הצבאית בדבר פסילתה של הידיעה הסודית (שפורסמה לבסוף בבילד), הלה הודיע לנאשם 2 בדבר איסור פרסום הידיעה, על תוכנה.

ו. **חוות דעת מחב"מ בהתייחס לפוטנציאל הנזק כתוצאה מהוצאת המידע המסווג מידי צה"ל ופרסום תוכן הידיעה הסודית בעיתון ה-Bild, וכן עדויות בדבר חשיבותו ורגישותו של המקור שבאמצעותו הושגה הידיעה הסודית שפורסמה לבסוף ב-Bild.**

ז. **גרסת המשיב:** המשיב מכחיש כל מעורבות בפרסום הידיעה הסודית ב"בילד" או בהעברתה לאנשי תקשורת נוספים. לטענתו לא היה מודע לקיומה של הידיעה הסודית, להעברתה לאיינהורן ולכוונה לפרסומה. כמו כן, המשיב הכחיש שהחזיק בידיעה הסודית והכחיש מודעות לקיומו של מקור מאמ"ן המוסר את הידיעות הסודיות לנאשם 2. המשיב טען כי לא היה מודע למעשיו של נאשם 2 אשר פעל לבדו ועל דעת עצמו וכי נאשם 2 אינו כפוף אליו. המשיב נמנע מלתת הסבר להתכתבויות שנמצאו, לעובדה שהיה מודע לכך שהידיעה הסודית אכן נשלחה אליו, וטען כי מדובר בחקירה פוליטית. לחלק מהשאלות נמנע המשיב לענות.

השתלשלות העניינים בנוגע לתנאים המגבילים בהם נתון המשיב

4. ביום 31.3.2025 נעצר המשיב לחקירה בתיק "רכבת בשער" (פרשת קטאר), שעניינו בחשד לביצוע עבירות של מגע עם סוכן חוץ, לקיחת שוחד, מרמה והפרת אמונים והלבנת הון.

עניינה של פרשה זו בחשדות לחדירתם של אינטרסים קטאריים אל תוככי לשכתו של ראש הממשלה ולהשפעתם על יועציו הקרובים של ראש הממשלה, בהם המשיב ונאשם 2 בכתב האישום מושא בקשה זו, בזמן מלחמה תוך ניצול תפקידם בלשכת ראש הממשלה, קרבתם לראש הממשלה והמידע המצוי בידיהם מכוח תפקידם זה. על פי החשדות, המשיב, פלדשטיין ואיינהורן קיבלו כספים שמקורם בממשלת קטאר במטרה לקדם את תדמיתה של קטאר בישראל ובעולם. במסגרת הפרשה נחקר המשיב בחשד לעבירות ביטחוניות, עבירות מתחום טוהר המידות ועבירות כלכליות. החקירה מצויה בשלבי סיום.

5. מעצרו של המשיב הוארך לצרכי חקירה, וביום 4.4.2025 הורה בית משפט השלום, מפי כבי הנשיא מזרחי (מ"י 809-04-25) על שחרור של המשיב בתנאים הבאים: מעצר בית מלא עד ליום 22.4.2025; איסור יצירת קשר ישיר או עקיף עם מי מהמעורבים בתיק, למשך 60 ימים; התייצבות לחקירה במשטרה על פי דרישה; צו עיכוב יציאה מן הארץ למשך 180 ימים. כמו כן, קבע בית המשפט את הערבויות הבאות להבטחת התנאים:

א. התחייבות עצמית בסך 50,000 ₪.

ב. ערבות צד ג' על סך 50,000 ₪ שתחתם על ידי כל אחד מהערבים שפרטיהם מופיעים בפרוטוקול הדיון.

ג. הפקדת מזומן בסך 50,000 ₪.

6. על החלטה זו הגישה היחידה החוקרת ערר לבית משפט המחוזי (עמ"י 9802-04-25). הערר נדון ביום 4.4.2025 בפני כבי השופט קרשן, ולאחר ששמעו הצדדים את הערות בית המשפט, הסכימו כי מעצרו של המשיב יוארך עד ליום 7.4.2025 וביום זה ישוחרר המשיב באותם התנאים שקבע בית משפט השלום בהחלטה מושא הערר, כמפורט לעיל.

7. ביום 22.4.25 דחה בית משפט השלום, כבי הנשיא מזרחי (מ"י 809-04-25) את בקשת היחידה החוקרת להארכת מעצר הבית של המשיב, תוך שקבע כי יתר התנאים והערבויות יעמדו על כנם. על החלטה זו הגישה היחידה החוקרת ערר לבית משפט המחוזי (עמ"י 52270-04-25), כבי השופט מיכלס, אשר קבע ביום 24.4.25, כי בהתאם להסכמת הצדדים, דין הערר להתקבל במובן זה שהמשיב יוותר בתנאים מגבילים אשר נקבעו על ידי בית המשפט ביום 4.4.25 (עמ"י 809-04-25).

8. ביום 8.5.2025 נעצר המשיב מחדש לחקירה. ביום זה דחה בית משפט השלום, כבי הנשיא מזרחי (מ"י 18029-05-25) את בקשת היחידה החוקרת להארכת מעצרו של המשיב, ובאותו היום התקבל ערר על החלטה זו מפי כבי השופט מיכלס (עמ"י 20417-05-25) אשר הורה על הארכת המעצר עד ליום 12.5.25. על החלטה זו הוגש ערר לבית המשפט העליון על ידי המשיב, כבי השופט כשר (רע"פ 20523-05-25) אשר נדחה ביום 9.5.2025.

9. ביום 12.5.2025 שוחרר המשיב למעצר בית למשך 10 ימים עד ה 21.5.2025 למעט שעות התאווררות, וכן בתנאים מגבילים נוספים למשך כ-3 חודשים הכוללים איסור יצירת קשר עם מי מהמעורבים בפרשת "רכבת בשער" בהתאם לרשימה שהועברה, איסור יציאה מהארץ,

הפקדת ערבויות והתחייבות להתייצב לחקירה. ביום 21.5.2025 דחה בית המשפט השלום את בקשת היחידה החוקרת להאריך את מעצר הבית של המשיב והורה כי המשיב ישהה ב"מעצר אדם" עד ליום 1.6.25. על החלטה זו הגישה היחידה החוקרת ערר לבית המשפט המחוזי אשר ביום 22.5.25 נדחה מפי כב' השופט מיכלס (עמ"י 55855-05-25). ביום 19.8.2025 הוארכו התנאים המגבילים שפורטו לעיל, עד ליום 10.9.2025.

10. ביום 9.9.2025 הוגשה בקשה להארכת התנאים המגבילים במסגרתה התבקש תנאי מגביל נוסף – איסור העסקה למשך 60 ימים. בקשה זו, להארכת התנאים המגבילים והוספת התנאי של איסור העסקה, התייחסה הן לפרשת "רכבת בשער" והן לתיק הנדון.

11. ביום 11.9.2025 דחה כב' הנשיא מזרחי בבית משפט השלום (מ"י 18029-05-25), את מרבית הבקשה להארכת התנאים המגבילים (והוספת תנאי של איסור העסקה), וזאת למעט הבקשה להארכת תוקף ערבויות שיבטיחו התייצבותו של המשיב לחקירה.

ביום 17.9.2025 התקיים דיון בערר שהוגש על ידי היחידה החוקרת. ביום 18.9.2025 קבע בית משפט המחוזי, מפי כב' השופט מיכלס (עמ"י 33443-09-25), כי יש לקבל את הערר, והורה על איסור עיסוק, איסור יצירת קשר עם המעורבים בהתאם להחלטות קודמות ואיסור יציאה מהארץ, כל זאת למשך 60 יום.

ביום 26.10.2025 נדחתה בקשת רשות ערר שהוגשה על ידי המשיב לבית המשפט העליון על-ידי כב' השופטת וילנר (בר"ע 3436-10-25), והתנאים המגבילים נותרו על כנם.

12. סמוך לתום התקופה שנקבעה בהחלטת בית המשפט המחוזי מיום 18.9.2025, הוגשה בקשה להארכת התנאים המגבילים של המשיב. ביום 9.11.2025 התקבלה בקשת ב"כ המשיב לדחות את הדיון שנקבע בעניין, תוך שבית המשפט קבע כי תנאי השחרור יישארו על כנם עד למועד החלטה בבקשה. בהמשך לכך, ביום 18.11.2025 התקיים דיון בנוגע לבקשה להארכת התנאים המגבילים. במסגרת הדיון הודיעו נציגי המדינה כי יעבירו לבית המשפט את תמצית הראיות בפרשת ה"בילד" ובתום הדיון נקבע כי ההחלטה תישלח לצדדים. בהמשך, בהסכמת הצדדים, הוארך המועד להגשת תמצית הראיות בפרשת ה"בילד" עד ליום 15.12.2025, ולאחר מכן נדחה הדיון והשלמת הטיעונים בכתב מעת לעת, בהסכמת הצדדים.

13. ביום 21.12.2025 החליט בית משפט השלום, בהתאם להסכמת הצדדים, שהתנאים המגבילים שנקבעו בהחלטת בית המשפט המחוזי ביום 18.9.2025 יוארכו עד ליום 4.1.2026.

14. ביום 4.1.2026, סמוך למועד פקיעת התנאים המגבילים, הגישה היחידה החוקרת בקשה נוספת להארכת התנאים. ביום 5.1.2026 ניתנה החלטת בית משפט השלום, מפי כב' הנשיא מזרחי (מ"י 18029-05-25), בה נקבע כי היחידה החוקרת השתתתה בהגשת הבקשה, שכן זו הוגשה כשעתיים לפני פקיעת התנאים, ומשכך לא התקיים דיון ולא ניתנה החלטה על הארכת התנאים בתוך תקופת הערובה בהתאם להוראת סעיף 58(א) לחוק המעצרים, כלומר בטרם חלפו 180 ימים מהיום בו הוטלו התנאים בפרשת "רכבת בשער". בנסיבות אלה נקבע כי לא ניתן להאריך

את תנאי השחרור שנקבעו למשיב במסגרת פרשת "רכבת בשער". לעומת זאת, בכל הנוגע לתנאים המגבילים שנקבעו ביחס לפרשת ה"בילד", קבע בית משפט השלום כי טרם חלפה בעניינם תקופת 180 הימים, התקופה שבה ניתן לדון בהארכתם, ועל כן נקבע דיון המשך בעניינם ליום 15.1.2026, וזאת מבלי שנקבע כי התנאים יוארכו עד להחלטה אחרת.

15. בעקבות החלטה זו, על שני ראשיה, הגישה המדינה ערר לבית המשפט המחוזי. ביום 7.1.2026 ניתנה החלטת בית המשפט המחוזי, מפי כב' סגן הנשיאה השופט קובו (עמ"י 9754-01-26) אשר דחה את הערר בהתייחס לתנאים המגבילים שהוטלו בפרשת "רכבת בשער". לצד זאת, קבע כי התנאים שהוטלו על המשיב במסגרת התיק הנדון יחודשו עד למתן החלטה אחרת, וכי המשך הדיון ייערך בפני בית משפט השלום, כפי שנקבע מראש על-ידי בית משפט השלום, ביום 15.1.2026. בקשת רשות ערר שהוגשה על-ידי היחידה החוקרת בנוגע להחלטה של בית-המשפט המחוזי שלא להאריך את התנאים בגין פרשת "רכבת בשער" - נדחתה על-ידי כב' השופט כשר ביום 9.3.2026 (רע"פ 21996-02-26).

16. ביום 12.1.2026 הוגשה בקשה מחודשת להארכת תנאים מגבילים אליה צורפה רשימת כלל הגורמים איתם מתבקש איסור יצירת הקשר. ביום 15.1.2026 התקיים דיון בבקשה זו בבית משפט השלום בפני כב' הנשיא מזרחי (מ"י 18029-05-25). הבקשה נדחתה למעט ביחס לתנאי איסור יצירת קשר עם נאשם 2 ועם ישראל איינהורן, שנותר על כנו.

17. ביום 20.1.2026 התקיים דיון בערר שהוגש על ידי היחידה החוקרת בבית משפט המחוזי, בפני כב' השופט שפסר (עמ"י 48118-01-26). ביום 25.01.2026 בית המשפט המחוזי קיבל את הערר והורה על הארכת התנאים המגבילים המפורטים להלן, למשך 60 ימים נוספים:
א. איסור העסקה בלשכת ראש הממשלה ובחברת פרספון;
ב. איסור יצירת קשר עם המעורבים לפי רשימה עדכנית שהוגשה על ידי היחידה החוקרת ביום 12.1.2026;
ג. איסור יציאה מן הארץ;
ד. התחייבות המשיב להתייצב לחקירה לפי דרישה.
ה. להבטחת התנאים יעמדו בתוקף הערבויות שנקבעו.

18. ביום 2.3.2026 הוגשה בקשה נוספת להארכת התנאים המגבילים שהוטלו במסגרת התיק הנדון, וביום 3.3.2026 ניתנה החלטת בית משפט השלום, מפי כב' הנשיא מזרחי (מ"י 18029-05-25), במסגרתה הוארכו התנאים עד ליום 19.3.2026. לצד זאת, הבהיר בית משפט השלום כי למשיב מותר ליצור קשר עם ראש הממשלה, תוך שנקבע כי הוא לא יוכל לשוחח עמו על פרטי החקירה.

19. על החלטה זו הגישה היחידה החוקרת ערר לבית המשפט המחוזי. ביום 9.3.2026 ניתנה החלטת בית המשפט המחוזי מפי כב' השופט מיכליס (עמ"י 6088-03-26) המורה על הארכת התנאי של איסור יצירת קשר של המשיב עם ראש הממשלה, עד ליום 19.3.2026, נוסף על יתר התנאים שאושרו בהחלטת בית משפט השלום.

20. ביום 15.3.2026, בעקבות בקשה שהגיש המשיב לבית משפט השלום, ובשים לב לכך שנוון לאותה עת טרם התאפשרה גביית עדותו של ראש הממשלה משום שנמנע מלקבוע מועד לכך - הימנעות שנמשכה עד למועד הגשת בקשה זו - הודיעה המשטרה לבית המשפט כי הצדדים הגיעו להסכמה בהתייחס להארכת התנאים המגבילים המוטלים על המשיב. בהתאם לכך, הוארכו ב-90 יום התנאים המגבילים הבאים, אשר עומדים בתוקפם נכון למועד הגשת בקשה זו:

- א. עיכוב יציאה מן הארץ.
- ב. הפקדת מזומן בסך 50,000 ₪.
- ג. ערבות עצמית בסך 50,000 ₪.
- ד. ערבות צד ג' בסך 50,000 ₪.
- ה. איסור יצירת קשר עם כלל הגורמים בעניינם קיים כיום איסור יצירת קשר, אולם איסור יצירת הקשר יחול רק בעניין הנוגע לכלל תיקי החקירה.

כיום, הגשת כתב האישום משנה את נקודת האיזון לכיוון הטלת תנאים מגבילים נדרשים נוספים, כפי שיתואר בהמשך.

עילות המעצר וההצדקות לתנאים המגבילים המבוקשים

21. נגד המשיב קמה עילת מעצר סטטוטורית של מסוכנות לביטחון המדינה, מכוח סעיף 21(א)(1)(ג)(2) לחוק המעצרים, וזאת נוכח היותו מואשם בעבירות ביטחון כהגדרתן בסעיף 35(ב) בחוק זה.

בהקשר זה, המבקשת תטען כי העובדות המפורטות בכתב האישום, מלמדות על חומרת מעשיו של המשיב ומסוכנותו.

כמו כן, יש ליתן משקל משמעותי לנסיבות החריגות בהן בוצעו העבירות.

המשיב פעל בצוותא עם פלדשטיין, על רקע מעמדו הבכיר ותפקידו בפועל בלשכת ראש הממשלה, להעברת ידיעה סודית, שהושגה באמצעים מודיעיניים מסווגים ורגישים ביותר, וזאת בשתי הזדמנויות. עניינה של הידיעה הסודית היה, בין היתר, בעניין החזקת חטופים ברצועת עזה. בחשיפת הידיעה לידי גורמים שאינם מורשים ולידי עיתונאים זרים היה כדי לסכן באופן ממשי וחמור ביותר את ביטחון המדינה, וזאת בזמן המלחמה העצימה שהתנהלה באותה עת ברצועת עזה. התנהגותו של המשיב וגסות ליבו ביחס למידע המסווג מלמדים על העדר גבולות ורמיסה של צרכי ביטחון המדינה, וכן על זלזול בוטה בכך שמעשיו עלולים להוביל לפגיעה נוספת בכוחות הביטחון או בחטופים. כל זאת, בזמן שהמשיב נטול סיווג ביטחוני ומשכך אינו מורשה להיחשף או להחזיק במידע מסווג.

22. נגד המשיב קמה גם עילת מעצר של חשש לשיבוש ההליכים המשפטיים בדרך של פגיעה בראיות, מכוח סעיף 21(א)(1)(א) לחוק המעצרים, לנוכח העובדה שפעל על מנת להעלים את המידע שבטלפון הסלולרי שלו מייד לאחר שנאשמים 1 ו-2 נעצרו לחקירה בתיק זה. זאת ביודעו כי מכשיר הטלפון אוצר בתוכו מידע בעל ערך רב, הרלוונטי לחשדות המיוחסים לו.

בהקשר זה יודגש כי אלמלא היה נותר חלק מן המידע הרלוונטי בטלפון של שותפו, אליעזר פלדשטיין, כלל לא הייתה בידי המבקשת התמונה העולה מכתב האישום. ניתן להניח כי חלקים משמעותיים אחרים מן המידע הרלוונטי לחקירת הפרשה אינם בידי המבקשת, נוכח פעולת השיבוש של המשיב.

23. אשר למגבלה המבוקשת על כניסה למשרד רה"מ (על כל שלוחותיו) – מגבלה זו מבוקשת מכוח סעיף 48(א)(3) לחוק המעצרים, והיא נובעת מכך שהעבירות המיוחסות למשיב קשורות בעבותות לעבודתו כיועץ תקשורת אשר פעל רבות במשרד רה"מ. נוסף על כך, העבירות המיוחסות למשיב, ובפרט נסיבותיהן המלמדות על העדר גבולות כאמור, מחייבות לאסור עליו כל קירבה למקום אשר יש בו פוטנציאל לחשיפה למידע מסווג.

נזכיר כי במסגרת החלטות שיפוטיות בבקשות לקביעת תנאים בתיק זה, ביחס למשיב בשלב החקירה, עמד בית המשפט המחוזי מרכז הנכבד על רגישותה הייחודית של לשכת ראש הממשלה, שבה פעל המשיב ומתוקף מעמדו בה ביצע את המעשים המיוחסים לו בכתב האישום. ראו לעניין זה את עמ"י (מחוזי מרכז) 48118-01-26 **מדינת ישראל נ' אוריך**, פס" 46 להחלטתו של כב' השופט שפסר (25.1.2026). המבקשת תוסיף ותטען בהקשר זה, כי משרד ראש הממשלה הוא איזור רגיש במיוחד, שקשה להפריז בחשיבות ההגנה על ביטחון המידע המוחזק בו - בין פיסית על שולחנות, מחשבים ותיקיות; ובין על ידי האנשים הפוקדים את המשרד ועובדים בו – כאשר פגישה עימם, גם אקראית כמו שיחת מסדרון, עלולה לחשוף את המשיב לחומר מסווג.

כאן המקום לשוב ולציין כי בעת הזו, הנאשם עודנו חשוד, כאמור, בפרשה פלילית חמורה נוספת, פרשת רכבת בשער, שגם בה נחקר המשיב בחשד לביצוע עבירות שיש בהן לפגוע בביטחון מדינת ישראל וכן בביצוע עבירות טוהר המידות, אשר בוצעו אף הן במסגרת עבודתו בפועל בלשכת ראש הממשלה ותוך ניצול מעמדו הבכיר בלשכה.

24. אומנם לעת הזו המשיב אינו מורחק ממשרד ראש הממשלה ומכל מתקן ביטחוני או מקום שבו עשויות להיות מוחזקות ידיעות סוגיות או מידע מסווג, כפי שמבוקש לקבוע בבקשה זו, וזאת מאז החלטת בית המשפט השלום מיום 15.3.2026. אולם, הגשת כתב אישום מהווה שינוי מהותי בנקודת האיזון, וזאת לחובת המשיב. בשלב זה קיימת תשתית ראייתית איתנה המבססת סיכוי סביר להרשעה, וכן עילת מעצר סטטוטורית. כמו כן, התמונה ביחס לפוטנציאל הנזק הביטחוני של מעשיו של המשיב התחדדה, בין היתר בעקבות עדויות נוספות שצורפו לתיק. נוכח האמור, מדובר בתנאים מגבילים מינימליים בנסיבות העניין, ובוודאי מידתיים, נוכח המסוכנות הנשקפת מהמשיב והחשש מפני שיבוש מהלכי משפט כמפורט לעיל.

25. נוסף על כך, וכמפורט לעיל, בית המשפט הנכבד מתבקש לעשות שימוש בסמכותו לפי סעיף 48(א)(4) לחוק המעצרים ולהורות על איסור יצירת הקשר עם מי מהמעורבים בפרשה, תנאי אינהרנטי בפרשה מסוג זה, הנדרש לשם הבטחת ניהול ההליך המשפטי באופן תקין ומניעת

שיבוש הליכי משפט. זאת בפרט כאשר עינינו הרואות כי המשיב אינו בוחל בביצוע מעשה של השמדת ראיות על מנת להסתיר את חלקו במסכת העבירות.

בעניין זה נפנה לבש"פ 6071/16 זאהדה נגד מדינת ישראל (26.9.2016), שם נפסק בפסקה 14 להחלטתו של כב' השופט מלצר:

"המגבלה של איסור על יצירת קשר, כמו יתר התנאים הקבועים בסעיף 48(א) לחוק המעצרים נועדו להבטיח כי בחלופה לא יהיה כדי לפגוע באחת מן התכליות, שלשם הגשמתן יש צורך לעשות שימוש במעצר (ראו: סעיף 21(א)(1) לחוק המעצרים). לצורך כך – איסור על נאשם מלקיים קשר עם אדם מסוים עשוי לנבוע הן מן הרצון להגן על אותו אדם, ובכך להפחית מן המסוכנות הנשקפת מן המשוחרר לחלופה, והן כדי להפיג את החשש כי הנאשם ישפיע על עד, ובכך יביא לשיבוש מהלכי משפט, כפי שמדובר בענייננו."

26. בענייננו, נוכח העובדה שלמשיב מיוחסת גם עבירה של שיבוש מהלכי משפט, וכן בשל העובדה שקיימים מעורבים בפרשה אשר להם ממשקי עבודה או אחרים עם המשיב, ובשים לב למעמדו והשפעתו האפשרית עליהם, תנאי זה הכרחי.

27. כמו כן, מתבקש בית המשפט להורות על איסור היציאה מן הארץ לפי סעיף 48(א)(2) לחוק המעצרים כדי להבטיח התייצבותו של המשיב לדין.

סיכום

28. המסוכנות הנשקפת ממעשיו של המשיב מקבלת משנה תוקף לאור רגישות הידיעות שהועברו מחוץ למערכת הצבאית ופוטנציאל הנזק הביטחוני החמור שנגרם כתוצאה מפרסום אחת מהן. יודגש כי יש לתת משקל משמעותי ביחס למסוכנות הנובעת מעיתוי ביצוע העבירות, עת מדינת ישראל הייתה מצויה במלחמה רב זירתית והתמודדה עם איומים רבים.

29. המבקשת סבורה כי משקיימות ראיות מספיקות להעמדתו לדין של המשיב, ובשל טיב העבירות המיוחסות לו ועילות המעצר המתקיימות בעניינו, הרי שעל מנת להלום את המסוכנות הנשקפת ממעשיו ואת החשש מפני שיבוש מהלכי משפט, נדרש להכביד את התנאים המגבילים בעניינו של המשיב עד תום ההליכים המשפטיים נגדו:

א. הרחקה מלאה ממשרד ראש הממשלה וכן הרחקה מכל מתקן ביטחוני או מקום בו עשויות להיות מוחזקות ידיעות סודיות.

ב. איסור יצירת קשר כלשהו, ישיר או עקיף, עם מי מהמעורבים בפרשה, לרבות עדים וחשודים.

- ג. איסור יציאה מהארץ והפקדת דרכון.
ד. קביעת ערבויות כספיות הולמות להבטחת תנאי השחרור והבטחת התייצבותו של המשיב למשפט, הכוללות הפקדה כספית, ערבות עצמית וערבויות צד ג'.

לנוכח כל האמור, מתבקש בית המשפט הנכבד להורות על קביעת התנאים המגבילים על המשיב המפורטים בפתיח וזאת עד לתום ההליכים המשפטיים בעניינו.

דנה אלון, עו"ד

סגנית בכירה א'

בפרקליטות מחוז מרכז

עדי ערד, עו"ד

ממונה (ראש צוות)

בפרקליטות מחוז מרכז

יעל בן שמואל, עו"ד

מנהלת מחלקה

בפרקליטות מחוז מרכז